

Motion till riksdagen 2013/14:U12

av Julia Kronlid m.fl. (SD)
med anledning av skr. 2013/14:115

Verksamheten i Europeiska unionen under 2013

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 1, om att regeringen ska verka för en omförhandling så att Sverige lämnar det överstatliga EU.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 1, om folkomröstningar.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 2, om att regeringen ska verka för att icke-euroländer ska undantas från Europa 2020-målen.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 2, om att regeringen ska verka för att Sverige inte ska delta i den europeiska planeringsterminen.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 2, om att regeringen ska presentera ett förslag till ett nationellt reformprogram för riksdagen genom en särskild skrivelse.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 2, om krav på nya länder vad gäller medlemskap i EU eller kandidatstatus för något land.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 2, om att regeringen ska verka för att EU:s föranslutningsstöd används återhållsamt och att det avskaffas senast 2017.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 2, om en avveckling av Europeiska utrikestjänsten.
9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 2, om att regeringen ska verka för att minimera förekomsten av delegerade akter och att samråd ska ske med EU-nämnden innan varje överföring av normgivningsmakt och utnyttjandet av normgivningsmakt.
10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 3, om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

Fel! Okänt namn på

11. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 3, om upphandling av försvarsmateriel.
12. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 3, om EU:s förstärkta roll i FN:s generalförsamling.
13. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 3, om att motverka ett gemensamt konsulärt system.
14. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 3, om att även andra intressen än rent ekonomiska bör kunna beaktas inom handelspolitiken.
15. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 3, om att exportbidrag, som är direkt skadliga för utvecklingsländernas självförsörjningsgrad, ska avskaffas.
16. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 4, om finansiellt stabilitetsstöd och Europeiska stabilitetsmekanismen.
17. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 4, om att införa ett permanent svenskt undantag från EMU och euro som valuta.
18. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 4, om att dra tillbaka Sveriges stöd för fördraget om stabilitet, samordning och styrning.
19. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 4, om Europeiska investeringsbanken.
20. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 4, om finansiella transaktioner.
21. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 5, om att regeringen bör utreda och redovisa negativa effekter av Schengensamarbetet och EU:s gränsskydd.
22. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 5, om att Schengensamarbetet i sin nuvarande form omedelbart ska avvecklas.
23. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 5, om regeringens arbete med att efterleva Dublinförordningen.
24. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 5, om vidare viseringsavtal.
25. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 7, om att de anslagna forskningsmedlen i Horisont 2020 ska stanna inom EU och inte överföras till tredjeland.
26. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 7, om att de enskilda utbildningsanstalterna ska få styra mer över de medel som anslås för Horisont 2020.
27. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 7, om att satsningarna på Horisont 2020 i större omfattning bör göras efter excellens.

Fel! Okänt namn på

28. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 7, om att regeringen ska verka för en avveckling av sammanhållningspolitiken, att budgetrestriktivitet ska iakttas när det gäller användningen av EU:s budget samt att hårdare krav ska införas på kontroll och redovisning av EU:s medel innan utbetalning.
29. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 8, om att den föreslagna EU-regleringen om minskade kostnader vid utbyggnad av höghastighetsnät ska ske i direktivform i stället för i form av en förordning.
30. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 8, om att godkännanden av järnvägsfordon och utfärdanden av och återkallelser av säkerhetsintyg för järnvägsföretag ska ske på nationell nivå.
31. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 8, om att det är de nationella myndigheternas uppdrag att hantera avtal om allmännyttig järnvägstrafik.
32. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 8, om att så mycket som möjligt av medlemsländernas flygledning och trafikbestämmelser ska skötas på nationell nivå.
33. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 9, om att regeringen ska verka för att avskaffa den gemensamma jordbrukspolitiken.
34. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 9, om att regeringen ska verka för att avskaffa den externa fiskeripolitiken.
35. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 10, om att regeringen vid förhandlingar inom den klimat- och energipolitiska ramen ska verka för att EU:s medlemsstaters åtaganden ska kunna justeras.
36. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 10, om att kärnkraft vid förhandlingar inom den klimat- och energipolitiska ramen ska likställas med förnybar energi.
37. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 10, om att regeringen ska driva som svensk linje att EU:s medlemsstater, inom ramen för internationella klimatavtal, inte bör anta väsentligt större mål om minskning av utsläpp av växthusgaser än resten av världen.
38. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 10, om att regeringen i EU bör driva frågan om att klimatfokus bör ligga på energiforskning.
39. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 10, om att regeringen bör driva linjen att EU:s medlemsstater vid beräkningen av nettoutsläpp av klimatgaser ska kunna tillgodogöra sig faktiska nettoutsläpp som inkluderar markanvändning enligt vad som anförs i motionen.
40. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen, del 11, om en ny inriktning för EU:s kulturpolitik.

Fel! Okänt namn på

41. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförts i motionen, del 11, om att idrottspolitiken ska förbli en nationell angelägenhet.

Del 1 – Den övergripande utvecklingen i EU

Lämna den överstatliga unionen samt folkomröstning

Sverigedemokraterna anser inte att det är rätt eller rimligt att EU:s lagar står över de lagar som stiftas av riksdagen, folkets företrädare. Svenska folket har faktiskt aldrig blivit tillfrågat om detta utan röstade ja till ett helt annat EU än vad EU utvecklats till i dag. Sverige var redan innan EU-inträdet 1995 en högteknologisk, framgångsrik välfärdsstat med stark export, högkvalitativa produkter och tjänster, hög arbetsmoral och ett välorganiserat samhälle. Allt detta lyckades svenskarna skapa utan ett överstatligt EU vars lagar gäller över våra egna.

Vi anser att svenskarna bäst bestämmer själva över sin egen framtid och vill därmed att Sverige ska lämna den överstatliga unionen för att i stället ha ett mellanstatligt avtal som garanterar frihandelsområdet och andra aspekter där alla Europas länder har ett gemensamt intresse att samarbeta, exempelvis omkring brottsbekämpning, miljö och gränskontroll. Även utbytesavtal för studerande kan ingå här, precis som Schweiz har i dag, som ju valt att stå utanför överstatligheten. När ett sådant alternativ är framförhandlat vill vi ge svenska folket möjlighet att säga sitt i en ny folkomröstning där man för första gången får säga sitt om Sveriges medverkan i en överstatlig union.

Del 2 – Frågor under allmänna rådet

Europa 2020 och den europeiska planeringsterminen

Det är dags att EU tar ett steg tillbaka. Även om vi tycker att Europa 2020-målen i sig är sympatiska, finns det anledning att ifrågasätta om det verkligen är så EU ska fungera – med gemensamma mål som omvandlas till en harmoniserad strategi som i sin tur omvandlas till EU:s gemensamma rekommendationer om reformer i medlemsstaterna. Konvergens mellan medlemsstaternas ekonomier och tillväxt kommer nog snarare till genom sund konkurrens mellan medlemsstaterna och marknadstillträde inom unionen, än genom harmoniserad utbildningspolitik och användningen av strukturfonder. Själva tanken på EU som en förutbestämd ”konvergensmaskin” är det dags att ifrågasätta. Det finns ett oroväckande drag hos samtliga EU:s institutioner av såväl top-down-perspektiv som en idé om ”en storlek passar alla”. Man ser hela tiden hur Europa 2020 och den europeiska planeringsterminen breder ut sig. Från att ha varit ett i huvudsak makroekonomiskt verktyg inkluderar den numera rättspo-

litiska frågor och sociala frågor. Det finns till och med ett förslag från kommissionen om att man ska titta på hur man ska beräkna grunderna för försörjningsstöd i medlemsstaterna. Det är häpnadsväckande hur ur synk med tiden EU verkar vara; när fler och fler länder och partier talar om att repatriera makt och att man vill ha ett mindre EU, talar EU:s institutioner om mer övervakning och mer harmonisering.

Såvitt avser specifikt den europeiska terminen anser Sverigedemokraterna att det är något som bör förpassas till en krets av närmast sörjande och den krets av medlemsstater som står beredda att bli finanspolitiskt annekterade. Därutöver anser Sverigedemokraterna att det är desto mer oroväckande att kommissionen tagit den förstärkta ekonomiska styrningen till intäkt för att ge rekommendationer på områden som förvisso anknyter till finanspolitiska utgifter, men som knappast förväntades ingå i kommissionens granskning från början, såsom socialpolitik. Sverigedemokraterna anser att regeringen snarast bör verka för att den europeiska planeringsterminen endast ska omfatta de länder som omfattas av stödprogram eller ingår i eurogruppen.

Som Sverigedemokraterna tidigare år anført är de nationella reformprogrammen en av de avgörande bitarna för att EU ska kunna utöva inflytande över en medlemsstats finanspolitik. Därutöver, och med beaktande av att den europeiska terminen hela tiden utökas till att omfatta fler och fler politikområden, kan det endast konstateras att den europeiska terminen på kort tid har utvecklats till att bli ett av de starkaste verktyg EU har för att på kvasiformell väg påverka medlemsstaterna. För att medborgarna och de partier som är EU-skeptiska ska kunna dels ta del av, dels bilda opinion kring hur EU påverkar medlemsstaterna och vilka krav EU bör ställa på en medlemsstat är det av avgörande vikt att regeringens förslag till nationellt reformprogram tillställs riksdagen i en särskild skrivelse.

Utvidgningsprocessen

Som Sverigedemokraterna tidigare anført och alljämt anför måste EU:s Köpenhamnskriterier kompletteras med betydligt hårdare krav i fråga om korruption, konflikter, ekonomi och geografi. Länder med betydande skuggekonomier, som Grekland, Moldavien, Rumänien et al, påverkar hela EU, och då EU är integrerat på alla områden leder korruption i ett land till bl.a. att svenska skattemedel förfelas, spelplanen för offentlig upphandling inte fungerar, rumänska medborgarskap kan köpas och gränsskyddet havererar. EU bör vara en zon fredad från konflikter och inriktad på handel mellan medlemsstaterna. EU bör vidare lösa sina eventuella konflikter med sina grannar med fredliga medel. EU bör vara en fredad handelszon utan ovidkommande konflikter mellan medlemsstaterna. Därför anser Sverigedemokraterna att inget land ska godkännas för medlemskap eller för kandidatlandsstatus innan samtliga dess konflikter vad gäller namnfrågor, gränser, handelskonflikter eller annat med andra nationer är tillfredsställande lösta. I annat fall riskerar EU att importera konflikter till sitt eget område, särskilt i ljuset av att en medlemsstat har ett visst inflytande över EU:s gemensamma utrikespolitiska ställningsta-

Fel! Okänt namn på

ganden gentemot en annan nation. Sverige borde t.ex. inte behöva hamna i den situationen att vi i praktiken blir tvungna att ställa oss bakom konsekvenserna av Greklands ställningstagande i namnkonflikten med f.d. jugoslaviska republiken Makedonien (Fyrom). Varje gång EU utvidgas och i kretsen tar med en medlemsstat som har en BNP per capita som är väsentligen under EU:s genomsnitt kostar det svenska skattebetalare ytterligare miljarder, främst i strukturfondsstöd. Sverigedemokraterna anser att EU bör vara en samling av självständiga nationalstater som handlar med varandra, inte ett omfördelningssystem för bistånd. Således anser Sverigedemokraterna att regeringen ska lägga in sitt veto inför varje ytterligare anslutning och varje ytterligare godkännande som kandidatland eller potentiellt sådant när aktuella länder inte uppfyller ovanstående krav.

Därutöver anser Sverigedemokraterna att regeringen ska verka för att EU:s föranslutningsstöd vid halvvägsgenomgången av EU:s budget avskaffas och att medlen används så restriktivt, eller i så liten utsträckning som möjligt fram till dess. I dagsläget ser det närmast ut som om EU går in med pengar och expertis i ett kandidatland och betalar vad det kostar att bygga upp det precis som man vill ha det.

EU:s utrikestjänst

Sverigedemokraterna kan inte ställa sig bakom den utveckling som sker i EU att alltmer av utrikespolitiken ska förflyttas från respektive medlemsland till EU och EU:s utrikestjänst. Regeringen och utrikesministern har vid tidigare tillfällen uttryckt att EU:s utrikespolitik är vår utrikespolitik. Sverigedemokraterna anser att regeringen i EU bör värna och stärka svenska utrikespolitiska intressen i stället för att på det här sättet helt överge svensk utrikespolitik åt EU. Med hänvisning till detta är det vår uppfattning att Europeiska utrikestjänsten bör avvecklas.

Kommittéförfarande och delegerade akter

Det som huvudsakligen oroar Sverigedemokraterna inom detta område är att Lissabonfördraget gav långtgående normgivningsmakt till kommissionen, normgivningsmakt som Sverigedemokraterna i stället anser hör hemma hos medlemsstaterna. Mycket av det som kommissionen numera kan besluta om och som göms bakom ”tekniska anpassningar till Lissabonfördraget” är i själva verket betydande överflyttningar av makt till Bryssel. Sverigedemokraterna anser att regeringen ska tillse att deras representanter i Coreper motsätter sig ytterligare utnyttjanden av den delegerade makten. Sådana flagranta överflyttningar av normgivningsmakt ska inte heller ske genom s.k. A-punkter. Varje enskild möjlighet för kommissionen att utnyttja sin möjlighet att anta regler via delegerade akter bör diskuteras enligt den särskilda ordning som föreskrivs i regeringsformen.

Del 3 – EU:s förbindelser med omvärlden

Utrikes- och säkerhetspolitik

Sverigedemokraterna ser med oro på att Europeiska rådet vill driva EU till en alltmer sammanvävd militär organisation. När ett alltmer överstatligt EU beslutar om militära insatser där riksdagens inflytande är begränsat innebär det i praktiken att Sverige är med i en militär allians. Sverigedemokraterna anser det vara tveksamt om denna förändring i svensk utrikespolitik är förankrad hos det svenska folket. Därför menar Sverigedemokraterna att regeringen inom EU ska verka för en linje där säkerhets- och försvarspolitik i huvudsak ska ligga på respektive medlemsland, samt motverka en inriktning som går mot en sammanvävd militär organisation. Om samarbete i stora frågor är nödvändigt ska det ske på mellanstatlig basis.

Utöver detta menar vi att det är ett oundgängligt behov för det svenska försvarets framtida utveckling att ha tillgång till en tekniskt välutvecklad försvarsindustri med bred kompetens. En svensk myndighet som upphandlar försvarsmateriel bör använda undantagsregeln i artikel 346 i EUF-fördraget på liknande sätt som andra medlemsländer som har viktig försvarsindustri. Regeringen bör därför hålla en linje som håller fast vid möjligheten att kunna ta sådana hänsyn om ett medlemslands säkerhetsintressen står på spel. Detta är nödvändigt om vi vill att försörjningstryggheten ska genomsyra försvarsmaterieförsörjningen av vår försvarsmakt.

EU som aktör i FN

Sedan i maj 2011, då en FN-resolution antogs om EU:s deltagande i FN:s arbete, har EU:s representanter (i stället för det land som innehar det roterande ordförandeskapet i rådet) haft rätt att framföra EU:s ståndpunkter i generalförsamlingen. Enligt EU-fördraget är det Europeiska rådets ordförande som ska representera EU på statschefsnivå. Sverigedemokraterna anser det vara av vikt att det finns ett nära samarbete mellan FN och EU. FN:s generalförsamling är ett samarbetsorgan för självständiga stater, och Sverigedemokraterna är kritiska till att EU som inte är en stat ska ses som en egen representant i FN, och vi ställer oss inte bakom den förstärkta roll EU har fått i FN:s generalförsamling. Risken finns att EU kommer att verka för att EU ska sätta agendan och att avvikande åsikter mellan medlemsstaterna sedan inte ska få förekomma. Sverigedemokraterna anser också detta vara ännu ett steg närmare att EU ska räknas som en stat, vilket vi motsätter oss. Europeiska rådets ordförande Herman Van Rompuy bekräftade den inriktningen genom att uttrycka att FN:s resolution gällande EU:s roll i generalförsamlingen på sätt och vis innebar ”ett internationellt erkännande av Europeiska unionen”. Därför menar vi att regeringen inom EU och FN bör verka för att EU:s förstärkta rätt att föra talan i FN upphävs alternativt begränsas för att inte inskränka på medlemsstaternas rätt att framföra sina åsikter i FN.

Fel! Okänt namn

Konsulärt skydd

EU:s alltmer fördjupade samarbete i konsulära frågor har visserligen medfört vissa fördelar. Det är dock värt att komma ihåg att ett av de mest grundläggande kännetecknen för en suverän stat är möjligheten att upprätthålla egna diplomatiska representationer, och den konsulära frågan kan inte isoleras från detta. Det är därför enligt vår mening så att vi bör se konsulära frågor som en fråga där Sveriges och de övriga medlemsstaternas nationella kompetens strikt bör värnas och där regeringen bör motverka att det konsulära samarbetet går mot en gemensam EU-representation.

Den gemensamma handelspolitiken

Vi är i grunden positiva till frihandel och anser att Sverige inom såväl EU som i internationella forum, såsom Världshandelsorganisationen (WTO), ska verka för en öppen och fri handel och för att motverka protektionism. Vi instämmer även i uppfattningen att ökad handel ger ökad tillväxt som i sin tur skapar bättre ekonomiska förutsättningar för länder och deras medborgare. Liksom tidigare sluter vi även upp bakom uppfattningen att frihandel kan vara en starkt välståndsskapande kraft för såväl fattiga som mer utvecklade länder. Att värna principen om frihandel är därför både ett globalt och ett svenskt intresse. Även andra intressen än rent ekonomiska bör kunna beaktas inom handelspolitiken, t.ex. ska vi kunna ställa motsvarande krav på djuretik på de animaliska produkter vi importerar som på de inhemska producerade produkterna.

Del 4 – Ekonomiska och finansiella frågor

EMU, finansiellt stabilitetsstöd och Europeiska stabilitetsmekanismen

Sverige har i enlighet med nuvarande förordning och i enlighet med Sveriges medlemskap i EU en formell och legal skyldighet att gå med i det tredje steget i EMU och införa euron som valuta. Till skillnad från exempelvis Storbritannien och Danmark har vi inget formellt undantag från detta.

Detta kommer som ett resultat av en närmast nonchalant motvilja från regeringen mot en bred diskussion i frågan, trots kritiskt opinionsläge och resultat från tidigare folkomröstning. Regeringens ovilja att förhandla fram ett formellt undantag gör att vi måste förhålla oss till ett eventuellt framtida medlemskap i EMU:s tredje steg och att vi därmed också måste ha synpunkter på det som i dag är att betrakta som EMU-områdets angelägenheter.

Sverigedemokraterna ställer sig starkt negativa till att Sverige, i en eventuell framtid som euronation, ska tvingas låna ut pengar efter beslut på federal nivå. Europeiska stabilitetsmekanismens (ESM) kapital är inledningsvis tänkt

att uppgå till 700 miljarder euro. Det motsvarar hela svenska statens utgifter för sju år.

ESM föreslås styras av respektive lands finansministrar. Även om beslut huvudsakligen ska tas enhälligt så öppnar förslaget upp för beslut genom kvalificerad majoritet under vissa förhållanden. En svensk finansminister kan alltså med enkelhet bli överkörd, emedan röstetalet baseras på respektive lands andel av ESM:s kapital, vilket i sin tur baseras på andelen av befolkningen respektive bruttonationalprodukten.

Det är givetvis otänkbart för Sverigedemokraterna att låta någon annan än det svenska folkets valda företrädare förfoga över så pass stora summor av vad som i grunden är svenska skattepengar.

En viktig fråga i sammanhanget är Sveriges åtaganden i europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen (EFSM), där vissa förespråkar ESM enkom för att undslippa EFSM. Sverigedemokraterna hävdar dock att man kan konstatera att skapandet av krismekanismer för att hantera de ökade räntor som mötte flera europeiska länder kan ha saknat rättsligt stöd i fördragen. Användandet av artikel 122 för att inrätta de tillfälliga mekanismerna delade den juridiska expertisen i två delar.

Som framgår av vetenskapliga studier som publicerats efter euromötet och ministerrådets möten i maj 2011 finns det all anledning att ifrågasätta huruvida artikel 122 verkligen gav EU rätt att inrätta EFSM, till och med villkorat och tillfälligt, som ett svar på Greklandskrisen.

Det kan noteras att House of Commons European Scrutiny Committee vid sin prövning av artikel 136 funnit att artikel 122 knappast kunde ligga till grund för EFSM och att EU inte hade rätt att inrätta mekanismen med artikeln som rättslig grund. Även en snabbanalys av Svenska institutet för europapolitiska studier fann i juni 2011 att det var juridiskt kontroversiellt att använda artikel 122 för mekanismerna.

Tyvärr har det inte skett någon rättslig prövning av frågan. Det finns till och med tvivel som lyser igenom i slutsatserna från Europeiska rådet i december 2010, där toppmötet fastställer att man är överens om att inte använda artikel 122 för krismekanismer.

Mekanismerna borde inte ha antagits förrän en grundlig juridisk prövning gjorts. Sverigedemokraterna anser att Sverige borde ha hänskjutit frågan till EU-domstolen för en prövning av den rättsliga grunden för EFSM-förordningen. Således torde Sverige ändock kommit ifrån sitt borgensåtagande i EFSM. På grund av det oklara rättsläget och för att skydda svenska skattepengar bör regeringen driva linjen att EFSM ska avskaffas.

De länder som försatt sig i en situation där de inte längre styr över sin penningpolitik må givetvis lösa sina respektive problem och utmaningar så som de själva finner bäst, och Sverigedemokraterna lägger ingen direkt värdering i det. Däremot måste Sverige så länge Sverige riskerar att dras djupare in i eurosamarbetet ta avstånd från ömsesidiga åtaganden som ESM.

Det står dock euroländerna fritt att upprätta bilaterala låneavtal sinsemellan även om det förmodligen vore att föredra om de åter finge kontroll och självständighet över sin penningpolitik. Det rimliga för svensk del i nuläget är att

Fel! Okänt namn på

Sverige förhandlar fram ett formellt undantag från att införa euron som valuta, och det är vår mening att regeringen skyndsamt ska vidta steg för att åstadkomma detta.

Fördraget om stabilitet, samordning och styrning

Sverigedemokraterna har länge hävdat att varje land måste ha en möjlighet och en rättighet att föra en ekonomisk politik som passar just det egna landet. Höga eller låga skatter, nivå och kvalitet på välfärdssystemen och arbetsmarknadens funktionssätt är ytterst en fråga om värderingar och åsikter hos det egna landets medborgare.

Detta gäller såklart inte bara finanspolitiken utan även penningpolitiken. Vid den svenska folkomröstningen om införandet av euron var Sverigedemokraterna drivande i nejsidan och argumenterade för att samma penningpolitik inom ett icke-optimalt valutaområde förr eller senare kommer att orsaka problem. Att Finland inte hade samma förutsättningar som Grekland eller att Irland och Tyskland befann sig i olika konjunkturella skeenden var alldeles uppenbart, men likväl framhårdade ja-sidan i att Sverige borde ansluta sig till den ekonomiska och monetära unionens tredje steg och fullt ut införa euron. Lyckligtvis visste svenska folket bättre än både nuvarande och dåvarande regering.

Nu, med facit i hand, ser vi att nejsidan fick rätt och att eventuell skrämselfpropaganda i själva verket var tämligen nedtonad. Vi ser inte bara problem utifrån en strikt ekonomisk aspekt. Euron och urholkandet av de fria nationernas rätt att vara just fria nationer är i dag det enskilt största hotet mot freden i Europa. Den vänder folk mot sina folkvalda och länder mot sina grannar. Gamla fiender, som blivit vänner, blir fiender på nytt. Detta urholkande av förtroende kan på sikt bli mer kostsamt än bristfälliga statsfinanser.

En koordinerad penningpolitik och en ökad centralisering av makt mellan länder med olika förutsättningar och målsättningar har således kommit att innebära stora bekymmer. Det svar och den lösning som presenteras i regeringens proposition innebär mer av samma vara, i stället för mindre: EU:s makt och inflytande över medlemsstaternas ekonomiska politik ska öka i så gott som samtliga avseenden.

Vi vill särskilt framhäva följande: Artikel 6 i fördraget stipulerar att en medlemsstat ska samordna planeringen av nationella emissioner av offentliga skuldebrev. Det förhåller sig givetvis så att en suverän stat självständigt kan, bör och ska ta beslut om hur, när, var och varför man vill och behöver låna, eller inte låna, medel på marknaden eller från annan part.

Artikel 8 i fördraget ger betydande makt till EU-domstolen vad avser att pröva om regeln om budgetbalans och den automatiska korrigeringsmekanismen införts på ett riktigt sätt. Här ges också medlemsstaterna möjlighet att agera angivare åt sina grannar och väcka talan vid EU-domstolen. EU-domstolen äger då att döma och domen är bindande för parten eller parterna, vilka ska vidta de åtgärder som krävs. En icke ringa del av en stats möjlighet att föra och utveckla sin ekonomiska politik vingklippas härigenom för att i

stället åläggas en domstol, dvs. en icke folkvald församling bestående av individer med ingen eller ringa lojalitet gentemot det aktuella landet.

Den s.k. korrigerande mekanismen, dvs. en mekanism som ska aktiveras per automatik om en stats budget inte uppnår det medelfristiga målet om en budget i balans eller med överskott, är oklar såväl till funktion som till tillvägagångssätt. EMU har även långt tidigare haft regler om budgetbalans och maximala nivåer om statsskuld och budgetunderskott. När dessa började brytas visade det sig dock att de i praktiken inte gällde, emedan det denna gång var de större medlemsstaterna som bröt mot dem. Även Ekonomistyrningsverket anför i sitt remissvar att det är oklart hur den korrigerande mekanismen ska fungera rent praktiskt.

Sverigedemokraternas utgångspunkt är att Sverige inte ska ansluta sig till den ekonomiska och monetära unionen. Vår utgångspunkt är tillika att ifrågasätta och vända oss emot felaktiga och dåliga beslut som tas av de nuvarande euromedlemmarna, trots att de inte uppenbart eller på ett direkt sätt påverkar Sverige. Denna utgångspunkt kommer som ett resultat av regeringens ovilja att diskutera fram ett formellt och juridiskt undantag för Sverige att införa euron som valuta, som man har gjort i Danmark och Storbritannien. Så länge Sverige är legalt bundet till att avskaffa den svenska kronan till förmån för euron kommer Sverigedemokraternas motstånd mot en ytterligare centralisering av makten inom EMU att kvarstå.

Sverigedemokraterna är starka Europavänner. Sverigedemokraternas utgångspunkt är att hela Europa har att vinna på fri handel och frivilligt samarbete. Här ingår att värna den inre marknaden, men här ingår även att bekämpa den tilltagande överstatligheten, den växande federalismen och nedmonteringen av Europas fria nationer. Ett gott samarbete mellan fria nationer ser vi som en förutsättning för fred, och stark federalism menar vi riskerar att hota fredliga relationer mellan länder i Europa. Med hänvisning till detta är det vår mening att Sverige ska dra tillbaka sitt stöd för fördraget om stabilitet, samordning och styrning.

Europeiska investeringsbanken

Regeringen föreslår att Sverige ska delta i en kapitalhöjning i Europeiska investeringsbanken. Sverigedemokraterna motsätter sig detta och anför att risken, beroende av bankens resultat, utlåningspolitik och finansiella ställning, för svenskt vidkommande blir alltför hög. Det förefaller tillika som en olycklig princip att öka statsskulden för att låna ut medel till tredje part.

Skatt på finansiella transaktioner

Sverigedemokraternas grundinställning är att skattepolitiken är en nationell kompetens. I synnerhet gäller detta den svenska momsbefrielsen avseende mindre, ideella föreningar, som kommissionen vill avhända oss. Detta skulle innebära en kraftigt ökad administration och ökade kostnader för föreningar

Fel! Okänt namn på

med ytterst marginella ekonomiska medel och, i praktiken, att vissa föreningar tvingas upplösa sig själva. Det är vår bedömning att regeringen inte driver linjen att försvara våra intressen i denna fråga tillräckligt hårt. Exempelvis bör vi vara beredda att nyttja vår vetorätt i andra sammanhang för att vinna gehör i denna fråga.

Frågan om en internationell finanstransaktionsskatt (financial transaction tax, FTT) är relevant ur minst två aspekter. Dels är skattepolitiken en nationell angelägenhet, dels skulle en sådan skatt resultera i kapitalflykt till andra finanscentrum utanför EU och i förlängningen minska hela EU:s BNP. En dylik skatt kan i princip endast införas globalt, eller inte alls. Sverigedemokraterna vänder sig således emot den föreslagna skatten.

Vi i Sverigedemokraterna är även starkt skeptiska till att koordinera vissa punktskatter på EU-nivå. Punktskatter syftar huvudsakligen till att uppnå vissa mål på exempelvis miljö- eller folkhälsoområdet. Dessa mål är en nationell angelägenhet och ska formuleras av Sveriges riksdag och i förlängningen av det svenska folket. Det innebär även att riksdagen måste sitta på verktygen för att uppnå dem.

Det ovanstående bör ges regeringen till känna.

Del 5 – Rättsliga och inrikes frågor

Schengenavtalet

Sverigedemokraterna menar att regeringen bör utreda och beskriva de negativa effekter som Schengensamarbetet medfört för Sverige och övriga medlemsländer. Detta är viktigt då det rör negativa effekter som får anses vara så graverande att varken det nuvarande Schengenavtalet eller kommissionens arbete kan anses vara annat än ett misslyckande.

I och med Sveriges fulla deltagande i Schengen har resor mellan Sverige och andra medlemsstater blivit närmast att betrakta som inrikesresor. Detta betyder att när någon eller några forcerat en svag punkt i Schengens yttre gränser så är han eller hon mer eller mindre fri att resa som han eller hon vill ända fram till Sverige. Samarbetet kräver därför ett fullgott gränsskydd längs hela det geografiska området. Schengen utgör ett område som i dag har över 42 000 km externa sjögränser och 9 000 km externa landsgränser¹.

Kommissionen och Schengensamarbetet har dessvärre misslyckats i att upprätthålla ett fullgott gränsskydd, och detta har fått katastrofala följder för Sverige liksom många andra medlemsstater.

? Vår egen regering har erkänt att den organiserade brottsligheten brett ut sig i Sverige just till följd av Schengens svaga gränser².

¹http://www.frontex.europa.eu/origin_and_tasks/origin/.

² Proposition 2011/12:63, s. 12.

Fel! Okänt namn på

- ? Vi har också fått en kraftig ökning av illegala invandrare. Illegala invandrare bidrar till en svart ekonomi genom svartarbete och utsätter därmed också hederliga medborgare och företag för en orättvis lönekonkurrens.
- ? Vi har fått ett sådant stort inflöde av utländskt tiggeri till Sverige att situationen inte är jämförbar – numera sitter en tiggare från övriga Europa i nästan vartenda gathörn till följd av den fria rörligheten.
- ? Många av de gangsteruppgifter med skjutvapen som det skrivits om i medierna på senare år möjliggörs av just alla illegala vapen som smugglats hit. På Tullverket uppger man att majoriteten av dessa skjutvapen kommer ifrån länder i Östeuropa utanför EU³.
- ? Slutligen är det nog allmänt känt att narkotika som heroin och kokain inte härrör ifrån kokabuskar eller opiumvallmo odlade i Europa. Mycket av den tunga narkotikan i Sverige tillverkas i områden som Afghanistan och Sydamerika⁴ och förs in samma vägar som illegala invandrare och vapen – dvs. där Europas gränsskydd för tillfället är svagast⁵.

Sammanfattningsvis har Schengens uppluckrande av Sveriges gränser medfört en kraftig ökning av illegala invandrare, organiserad brottslighet, narkotika, vapen och tiggeri och ökade utgifter för staten. Vi Sverigedemokrater anser att regeringen bör utreda och redovisa hur Schengens och EU:s misslyckade gränsskydd drabbat Sverige, bl.a. genom de negativa fenomen som räknats upp i motionen. Slutligen anser vi att Schengensamarbetet i sin nuvarande form omedelbart ska avvecklas eftersom gränsskyddet i dag inte fungerar.

Asyl, invandring och viseringsfrågor

I regeringens skrivelse betonas värdet av det gemensamma asylsystemet där rådet och Europaparlamentet nyligen antog den omarbetade Dublinförordningen. Det är anmärkningsvärt att regeringen prisar unionens asylsystem samtidigt som den medvetet gör avsteg från den. Enligt Migrationsverket vet man i dag att ca 70 procent av de asylanter som når Sverige kommer landvägen via ett annat EU-land. Man antar vidare att en stor del av de övriga 30 procenten kommer via flyg inom unionen. Ändå var det 2013 endast ca 17 procent av asylärendena som avgjordes i enlighet med Dublinförordningen. Denna förordning är väldigt tydlig med vad som gäller – att asylprövningen ska ske i det unionsland utlänningsen först kom till. Mot bakgrund av ovanstående konstaterande begär riksdagen att regeringen ska efterleva den förordning som vi omfattas av.

³ http://www.svd.se/nyheter/inrikes/rekordbeslag-av-illegala-vapen-i-ar_1569201.svd.

⁴ FN:s World Drug Report 2010.

http://www.unodc.org/documents/wdr/WDR_2010/World_Drug_Report_2010_lo-res.pdf.

⁵ <http://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=83&artikel=5322760>.

Fel! Okänt namn på

Skrivelsen nämner även ett antal nya direktiv som direktivet om ett enda ansökningsförfarande för ett kombinerat uppehålls- och arbetstillstånd. Sin vana trogen använder regeringen dessa direktiv som en ursäkt för att ytterligare spä på den oansvariga invandringspolitik som nu råder. Regeringen väljer medvetet att inte använda sig av direktivet fullt ut med dess undantag och regleringsmöjligheter. Riksdagen vill därför ge regeringen till känna att man bör upphöra med den systematiska misstolkningen av direktiven.

EU är i dag något annat än vad det var när Sverige en gång blev medlem. Sverigedemokraterna ställer sig kritiska till ytterligare utvidgning av unionen samt utförandet av avtal om viseringsfrihet mellan unionen och länder utanför som inte uppfyller nödvändiga krav, detta då vi ser riskerna med en allt sämre kontroll av ländernas egna gränskontroller. Sverige bör därför verka för att stoppa vidare viseringsavtal med länder som inte enligt oss uppfyller nödvändiga krav bl.a. vad gäller problem med organiserad brottslighet och ekonomisk standard i landet.

Del 7 – Konkurrenskraftsfrågor

Horisont 2020

Horisont 2020 är ett mycket stort och omfattande program som syftar till en gemensam utbildningspolitik för Europa. Programmet ska styra utbildningsväsendet på ett mycket omfattande sätt och berör sådana saker som skolelever som kommer efter i sin utbildning samt åtgärder mot att vissa elever hoppar av gymnasiet. Vissa delar av Horisont 2020 ska också vara öppet för tredje-länder, som alltså ska få ta del av EU-avgiften. Generellt ska EU:s forskningsmedel stanna inom EU, med undantag för viss finansiering av briljanta gästforskare. Hela 36 miljarder euro ska satsas på sociala utmaningar, och hela programmet är budgeterat till 80 miljarder euro, vilket är en enorm kostnad. Horisont 2020 innehåller många bra reformer och förslag, men en del av dessa genomförs bäst på nationell nivå. Kostnaderna som är beräknade för detta stora program är enligt Sverigedemokraterna direkt oacceptabla. Sverigedemokraterna vill att satsningar enbart ska göras på excellens, dvs. på de främsta forskningscentrumen, för att få bästa möjliga resultat för avsatta medel.

Sammanhållningspolitiken

Inledningsvis kan man konstatera att benämningen ”sammanhållningspolitik” onekligen leder tankarna till att om de rikare länderna i EU inte betalade ohemula mängder pengar varje år till de fattigare delarna skulle EU inte hålla samman längre, utan splittras. Sverigedemokraterna, som kraftigt vill öka kraven vad gäller EU:s utvidgningspolitik (se avsnittet om utvidgningsprocessen), menar att ett mycket större ansvar måste läggas på länderna själva vad

Fel! Okänt namn på

gäller att nå upp till nödvändiga krav. EU har med betydande summor pengar försökt hålla samman ett i huvudsak tyskt experiment under över ett decennium. Sverigedemokraterna anser att regeringen bör motverka varje försök under det kommande året att använda svenska skattemedel för att finansiera biståndsprojekt i andra EU-länder inom ramen för sammanhållningspolitiken. Vidare bör inget medlemsland få tillgång till EU:s strukturfonder innan landet i fråga kan visa att det inte förekommer korruption eller felanvändning av EU:s medel.

Del 8 – Transport, telekom och energi

Höghastighetsnät

Utbyggnad av bredbandsinfrastruktur är en viktig åtgärd för att stärka den digitala inre marknaden. Åtgärder för att minska kostnaderna för utbyggnad av höghastighetsnät välkomnas av Sverigedemokraterna, men vissa betänkligheter finns eftersom flera av förslagen i förordningen är komplexa och dessa skulle komma att påverka liksom kräva förändringar i ett flertal författningar.

Mot ovanstående bakgrund ifrågasätter vi lämpligheten i kommissionens val av regleringsform. En förordning förutses per definition bli direkt tillämplig i medlemsstaterna, och som angetts förefaller kommissionens förslag medföra behov av ett antal förändringar i nationell lagstiftning. Den föreslagna EU-regleringen bör därför ske i direktivform i stället för i form av en förordning. Vi anser vidare att förslagen i förordningen i vissa delar är omfattande och ingripande, främst vad avser markägares rättigheter och skyddet för äganderätten.

Fjärde järnvägspaketet

Kommissionen föreslår att Europeiska järnvägsbyrån (ERA) ska få utökade befogenheter, bl.a. för godkännande av järnvägsfordon samt utfärdande och återkallelse av säkerhetsintyg för järnvägsföretag. Kommissionen vill också konkurrensutsätta tilldelning av järnvägsavtal för inhemsk persontrafik på järnväg.

Sverigedemokraterna motsätter sig ovanstående med hänvisning till att merparten av järnvägsfordonen endast verkar inom en medlemsstat vars nationella tillsynsmyndigheter fortsatt ska godkänna fordonen. Vi anser även att det är de nationella myndigheternas uppdrag att hantera avtal om allmännyttig järnvägstrafik.

Fel! Okänt namn

Det gemensamma luftrummet

Ett genomförande av ett gemensamt europeiskt luftrum bör kräva åtgärder på EU-nivå, men förslagen innebär att viss makt överförs från medlemsstaterna till kommissionen. Kommissionen får därmed utökade befogenheter, främst genom möjligheten att utfärda delegerade akter. De föreslagna förändringarna innebär bl.a. nya bestämmelser för rekrytering av personal till de nationella myndigheterna, att nya samarbetsformer mellan de nationella myndigheterna i form av nätverk ska införas, att kommissionens makt för att utnämna nätverksförvaltare stärks och att kommissionen lättare ska kunna kräva korrigeringsåtgärder i de av medlemsstaterna upprättade prestationsplanerna.

Meddelande om en långsiktig infrastrukturvision

Utbyggnaden av den europeiska infrastrukturen kommer att resultera i enorma kostnader för marknaden och för medlemsländerna, särskilt Sverige. Att säkerställa en nationell energiförsörjning i första hand och sedan och genom bilaterala nationella avtal garantera tillförlitligheten för att inte bli ekonomiskt eller politiskt beroende av utomeuropeisk olja eller gas ser vi som oerhört viktigt. För att Europa ska klara klimatmålen behövs minskad användning av gas, olja och kolkraft. Detta resulterar i ett underskott på miljöproducerad el.

Att då investera i dyr decentraliserad infrastruktur för att tillgodose vindkraftsatsningar och samtidigt avveckla koldioxidsnål kärnkraft ser vi som olyckligt.

Del 9 – Jordbruk, fiske och livsmedel

Den gemensamma jordbrukspolitiken

Den gemensamma jordbrukspolitiken är ett av de områden där i stort sett all kompetens är överförd till EU. Detta gör att den gemensamma jordbrukspolitiken får karaktären av en icke ändamålsenligt övergripande lösning som är gjord främst för att passa jordbrukare på kontinenten i allmänhet och franska förhållanden i synnerhet. Den gemensamma jordbrukspolitiken innebär inte bara att Sverige betalar stora summor till utländska intressen utan även att vi skapar ett importberoende som lamslår vår egen livsmedelsproduktion. Med de långa komplicerade distributionskedjorna så försvinner kontrollmöjligheter och spårningen blir svår. Resultatet i form av 2013 års hästköttsskandal kom således som ett brev på posten. Vidare förlorar Sverige möjligheten att anpassa lagstiftning och stöd till det svårt eftersatta svenska jordbruket. Sedan EU-inträdet har Sveriges jordbrukssektor minskat kontinuerligt. Det är därför Sverigedemokraternas mening att regeringen ska verka för att avskaffa den gemensamma jordbrukspolitiken.

Den externa fiskeripolitiken

Sverigedemokraterna motsätter sig större delen av EU:s externa fiskeripolitik. Vi ifrågasätter kostnadseffektiviteten i framför allt fiskeavtalen och ser helst att avtalen inte förlängs när det gäller utvecklingsländerna. Man använder fiskeripolitiken och pengar från den svenska medlemsavgiften, där vi är stora nettobetalandare, för att upprätthålla en fiskeflotta, främst i Spanien och Portugal, som borde ha anpassats till hållbara fiskerivåer vid det här laget. Vi anser även att EU:s fiskeavtal över huvud taget inte går att förena med en hållbar utvecklingspolitik. EU:s fiskeflotta är dåligt kontrollerad och undergräver utvecklingsländernas möjligheter till att utveckla lokalt fiske, möjligheter till arbetstillfällen och att försörja sin egen befolkning med fisk. Sverigedemokraterna menar därför att regeringen ska verka för att avskaffa EU:s externa fiskeripolitik.

Del 10 – Miljö

Klimat- och energipolitiskt ramverk

En för Sverigedemokraterna central uppfattning är att eventuella bindande mål för att minska utsläppen av växthusgaser inte får äventyra vare sig de enskilda nationernas eller hushållens ekonomi. Det är nödvändigt att åtaganden inom EU i stället kopplas till ansträngningar att komma fram till bindande mål på global nivå. Vi anser det vara av största vikt att konkurrenskraften för såväl den svenska som den europeiska industrin inte försämras i den utsträckningen att koldioxidgenererande produktion flyttas till länder med en mindre ambitiös klimatpolitik (s.k. koldioxidläckage) eller där andra miljöhänsyn, arbetsrätt och mänskliga rättigheter är åsidosatta. Mot bakgrund av att koldioxidutsläppen ökar markant på andra håll i vår omvärld anser vi att det bör göras en djupare konsekvensanalys av att en ambitiös klimatpolitik ensidigt förs i en begränsad del av världen. EU står trots allt bara för runt 10 procent av världens utsläpp medan resten av världen ökar utsläppen med motsvarande ett helt EU på mindre än fem år. Sverigedemokraterna tycker därmed att regeringen i förhandlingarna för den klimat- och energipolitiska ramen ska verka för att medlemsstaternas åtaganden ska kunna justeras till faktiska internationella avtal som omfattar alla världens stora utsläppare, såsom Kina, USA, Indien, Ryssland och Japan.

Påfallande ofta så betyder en omställning till s.k. förnybar energi i realiteten höjda utsläpp av klimatgaser. Tyskland är ett tydligt exempel på detta där kolkraften byggs ut kraftfullt trots världens mest ambitiösa satsningar på sol- och vindkraft. I ljuset av detta är det smått absurt att kärnkraftens betydelse över huvud taget inte finns med i diskussionen. Att kärnkraften, som har de lägsta utsläppen av klimatgaser av alla tillgängliga energislager, i realiteten ställs vid sidan av det som kallas ”förnybart” slår oerhört fel. Sverigedemo-

Fel! Okänt namn på

kraternas mening är därför att regeringen ska verka för att kärnkraft ska likställas med s.k. förnybar energi.

EU kan mycket väl ta en ledande roll i internationellt samarbete gällande utsläpp av växthusgaser, men att EU ska gå före och ställa markant hårdare krav på medlemsstaternas industri i förhållande till den globala marknaden ser vi som långsiktigt ohållbart. Sverigedemokraterna vänder sig således emot att Sverige och EU ensidigt beslutar om väsentligt större utsläppsminskningar av klimatgaser än vad som nås i internationella avtal. Europa är på det stora hela inte någon signifikant aktör och även om Europas länder skulle nå nollutsläpp är den reella effekten av de globala utsläppen högst begränsad.

Sverigedemokraterna vänder sig med anledning av ovanstående emot att regeringen på EU-nivå driver på för ytterligare kostsamma utsläppsminskningar i form av internationella krediter. Dels råder oklarhet i vad en sådan politik får för nettoeffekter. Sveriges och Europas fokus bör i stället riktas mot energiforskning där målet är att nya energislag ska bli så billiga att de konkurrerar ut fossila bränslen.

Sverigedemokraterna har sedan tidigare angett att vi tycker att markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk ska ingå i medlemsstaternas mål om utsläpp av klimatgaser. Dock ser vi det som märkligt om medlemsstaterna efter förhandlingar endast kan tillgodoräkna sig nya förändringar av markanvändning. Utgångspunkten måste givetvis vara att fastställa nationernas faktiska nettoutsläpp med markanvändning inkluderat och sedan utgå från dessa nya siffror i samtliga beräkningar.

Plastkassar

Kommissionen har presenterat ett förslag till revidering av förpackningsdirektivet. Syftet med förslaget är att begränsa de negativa effekterna på miljön som användningen av plastkassar orsakar. Vi i Sverigedemokraterna ställer oss inte negativa till normgivning som föranstaltar om renare miljö, men åtgärder som förhindrar att plastpåsar skräpar ned och förstör miljön hanteras bäst på nationell nivå, i synnerhet då Sverige redan har lagstiftning på området. Det finns redan i dag förbud mot nedskräpning samt förbud mot deponi. Avfall som genereras i Sverige hanteras enligt avfallstrappan där avfallet, om det inte kan materialåtervinnas, ska energiåtervinnas. Det stora flertalet plastpåsar som inte materialåtervinnas torde på detta sätt bli omvandlade till el och fjärrvärme. Samtidigt finns, och tillkommer, nya typer av bärkassar som är organiskt nedbrytbara. Sverigedemokraterna anser med detta att regeringen bör driva på för att eventuell ytterligare lagstiftning på området formuleras bäst på nationell nivå.

Del 11 – Utbildning, ungdom, kultur och idrott

Kultur

Kulturpolitiken bör snarast möjligt återgå till att vara ett område som uteslutande hanteras av de nationella, regionala och lokala parlamenten. Tills detta har blivit verklighet är det av största vikt att regeringen verkar för att den europeiska kulturpolitiken bedrivs med största möjliga respekt för skattebetalarnas pengar, subsidiaritetsprincipen och nationernas kulturella särarter. Tyvärr saknas även respekt från EU:s håll för att detta inte är fallet i dag.

Den överstatliga kulturpolitiken används i dag som ett verktyg för att ovanifrån försöka skapa en artificiell europeisk identitet som inte efterfrågas av medborgarna. Program som syftar till bevarandet av kulturell särprägel främjar i stället kulturell utslätning. Programmen prioriterar även rörlighet och dialog över gränserna i stället för kulturen i sig. Således framstår det som om rörligheten och det gränsöverskridande samarbetet är egennyttiga ändamål och inte kulturen.

Såvitt specifikt avser programmet Ett Europa för medborgarna kan vi endast konstatera att utgångspunkten för programmet intar en föraktfull inställning till en stor del av EU:s medborgare. Grundbulten i programmet är tanken att om EU informerar medborgarna om EU:s förträfflighet så kan dessa välinformerade individer knappast inta en EU-kritisk hållning. Sverigedemokraterna anser att detta är ett tankefel av episka proportioner. Mer information om EU:s institutioner torde närmast leda till ett folkligt upprop om EU:s avskaffande. Men det är ändå föraktfullt att inte ta farhågorna och skepsisen hos en stor del av medlemsstaterna på allvar.

Sverigedemokraterna anser att regeringen ska verka för att såväl det kreativa Europas försök till skapande av en EU-identitet och Ett Europa för medborgarna formas om så att det verkligen används för att bevara de nationella identiteterna och varje medlemsstats kulturella särart samt att EU:s marknadsföring av sin egen förträfflighet inte används inom Sveriges gränser.

Idrott

Det faktum att starka krafter inom unionen verkar för att delar av idrottspolitiken ska lyftas upp på överstatlig nivå är mycket oroväckande. Det måste betraktas som än mer oroande att EU presenterar rådsrekommendationer på idrottens område och därigenom hur Sverige och svenska ideella föreningar på sikt ska anordna och organisera idrotten. Detta belyser såväl det generella problemet med tvingande överstatlighet som det faktum att idrottslivet i de europeiska länderna är organiserat på helt olika sätt och att det därför inte är möjligt att med bibehållen kvalitet pressa in alla länder i samma form. Regeringen bör kompromisslöst arbeta för att idrottspolitiken förblir en nationell angelägenhet.

Fel! Okänt namn på

Stockholm den 26 mars 2014

Julia Kronlid (SD)

Johnny Skalin (SD)

Björn Söder (SD)

Kent Ekeröth (SD)